Quelle: https://manuscripta.at/?ID=365
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

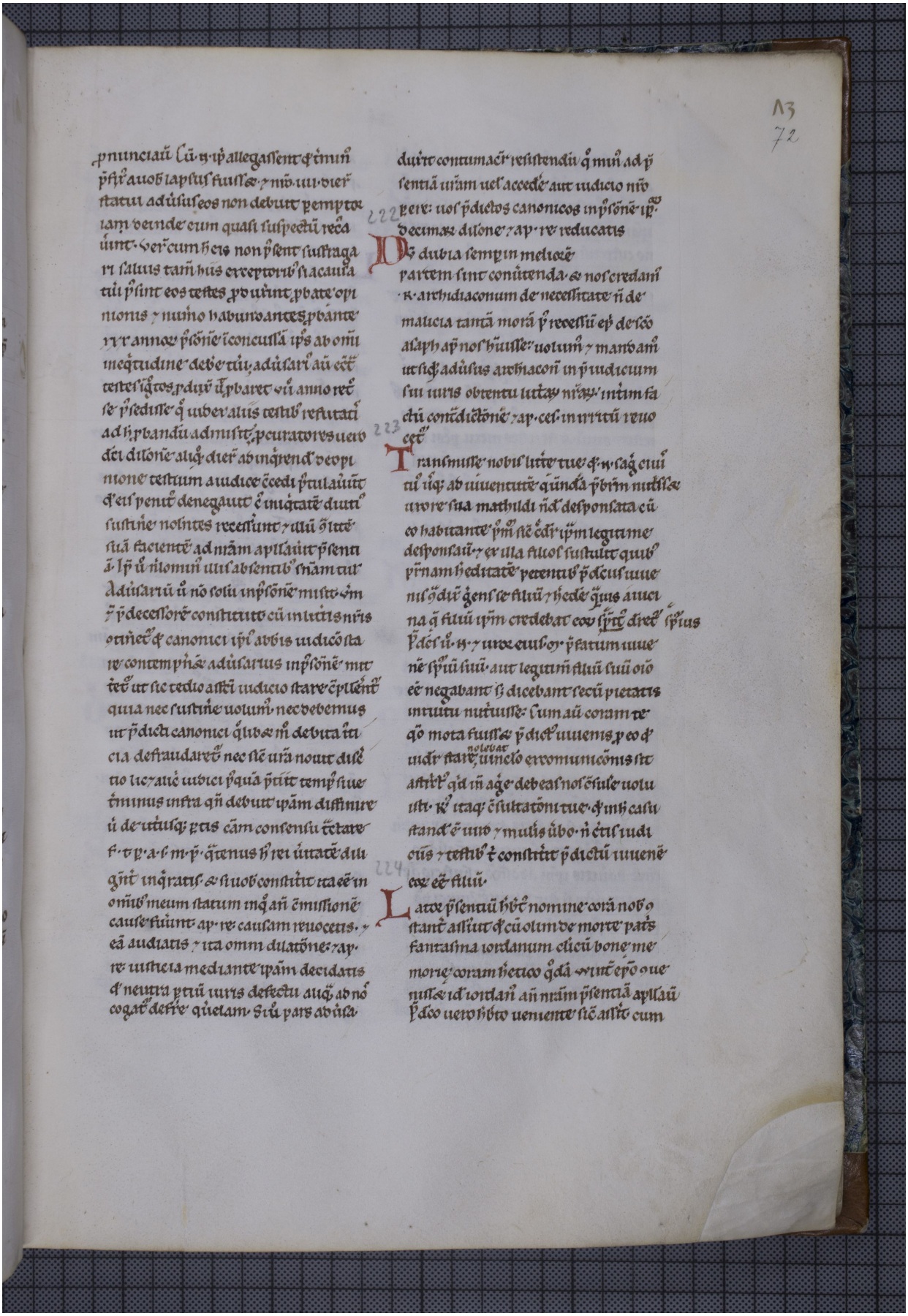

A3
72

pnunciaũ Cũ ꝯ ip̃ allegassent q̃ ĩmũ
p̃ſſr̃ a uob lapsus fuisse ⁊ nõ uiu dier̃
statu ad ũsus eos non debuit pempto
iam deinde eum quasi suspectũ recũ
uint. Ver̃ cum h̃ eis non p̃sent sustraga
ri saluis tam̃ hus exceptoriis sua cauſa
tui p̃sint eos testes p̃ uuint pbare opi
nionis ⁊ nuũo habuuo antes p̃ante
xxx annos p̃sone ĩconcussa ips ab omi
meq̃tudine debere tui adusari aũ eet
testes ig̃tos p̃ diu ũ pbaret sũ anno ret̃
se p̃sedisse q̃ uiber alius restitũ restituti
ad h̃ pbandũ admisit p̃curatores uero
dei dilone aliq̃ dier̃ ad inq̃rend de opi
nione testium a iudice ĩcedi p̃tulauit
q̃ eis penitũ denegauit ẽ inq̃tatẽ diuti
sustine nolintes recessunt ⁊ ulũ ꝯtẽ
suã facientẽ ad mãm apllauit p̃senti
ã. Ip̃ ũ nlomiũ uiu absentiũ sn̄ãm tui
adusariũ ũ nõ solũ in p̃sone misit ꝯm
p̃ decessorẽ constituit cũ in iuꝯis nr̃is
oriñeet q̃ canonici ipi abbis iudicõ sta
re contempnẽs adusarius in p̃sone mit
tet̃ ut sic tedio astri iudicio stare ẽplẽnt̃
quia nec sustine uoluũ nec debemus
ut p̃ dicti canonici q̃lib̃ m̃ debita iti
cia defraudaret̃ nec sẽ uiã nouit diset̃
tio iuꝯ aliẽ iudici p̃ quã p̃ fuit temp̃ siue
ĩminus infra q̃ñ debuit ipãm diffinire
ũ de utilitq̃ p̃tis cãm consensu ẽtate
f. t p. a. l. m. p. q̃tenus h̃ rei uitatẽ diu
q̃nt inq̃ratis. & si uob constitit ita eẽ in
omib̃ meum statum inq̃ aũ ẽmissionẽ
cause fuiunt ap̃ re causam reuocetis. ⁊
eã audiatis ⁊ ita omni dilatõne ⁊ ap̃
re iustitia mediante ipãm decidatis
q̃ neutra p̃tiũ iuris defectu aliq̃ ad nõ
cogat̃ deferre q̃uelam. Siũ pars adusa
duiit contumacĩ resistendũ q̃ muũ ad p̃
sentiã uiam uel accedẽ aut iudicio nõ
parere uos p̃ dictos canonicos in p̃sone ip̃
decimare dilone ⁊ ap̃ re reducatis

222 Dũ dubia semp in melioẽ
partem sunt conuertenda. & nos credami
R. archidiaconum de necessitate ñ de
mancia tamã morã p̃ recessiũ ep̃ de scõ
asaph ap̃ nos h̃uisse uolumũ ⁊ mandamũ
ut sicq̃ adusus archiaconũ in p̃ iudicium
sui iuris obtentu iuraty nĩay intim fa
chũ contradictõnẽ ⁊ ap̃ ces in iuꝯtũ reuo
cet̃

223 Transmisse nobis litte tue q̃ ꝯ sag̃ ciui
tis ũq; ab iuuentutẽ q̃ũdã p̃bim nutrisse
uxore sua mathildi ñd desponsata cũ
eo habitante p̃mũ sẽ edi ip̃m legitime
desponsauit ⁊ ex illa filios suscitit quib̃
p̃nam h̃editatẽ perenis p̃ decus iuue
nis ꝯ diu gens se filiũ ⁊ h̃edẽ q̃ quis aduci
na q̃ filiũ ip̃m credebat eo spiritũ dicẽ spiritus
p̃ dei ũ. ꝯ ⁊ uxore eius ꝯ p̃ fatum iuue
nẽ spiũ suũ. aut legitimũ filiũ suũ oiõ
ee negabant ꝯ dicebant secũ pietatis
intuitu nutriisse. Cum aũ coram re
gõ mota fuisse p̃ dictũ iuuenem p eo q̃
uidr̃ stare noluerat uinclo excomunicõis sit
astrictũ q̃d in age debeat nolẽs ille uolu
ulti. ꝯ. itaq; ẽsultatõni tue. q̃ in casu
stand ẽ uno ⁊ multis ũbo. ñ ẽtis iudi
cũs ⁊ testib̃ t̃ constitit p̃ dictũ iuuenẽ
eo ee filiũ.

224 Latore p̃sentiũ h̃bẽ nomine coram nob o
stant assiũt q̃ cũ olim de morte patris
fantasma iordanum eiicũ bone me
mor̃ coram h̃eticis q̃dã ꝯuit ego ꝯue
nisse id iordani aũ nrãm p̃sentiã apllauũ
p̃ eo uero h̃bto uenente sic assiti cum